

Confessio debet esse integra.

54
(3)

verba ociosa negligentia ⁊ pigritia circa ordinem a
missio temporis detractio cordis dicendo horas vel
orando: ingratitude beneficiorum dei. superflua cura
de corpore ⁊ de reb⁹ tēporalib⁹: turbatiōes leues
cōtra proximū: iudicium leue alieni cordis despectio
proximi quo ad psonam aut vitā siue mores. **N**ō cō
tenti de omnibus que deus fecit aut facit aut fieri p
mittit. ⁊ his similia que licet cū sit ineuitabilia ab aia
infirma nō pnt nūero declarari sed poti⁹ expedit ea
q̄tidie delere cū lachrimis aut per ipsā infirmitatem
sue recognoscere ⁊ in humilitate debita per manere.

Confessio integra.

Ca. iij.

Confessio d̄ esse itēgra vt oia pctā que habes in
memoria que oblit⁹ fueras cōfiteri ⁊ nō recor
daris itēgre cōfitearis: **N**ec dicas ptē vni cōfessori ⁊
ptē alteri q̄ nullo modo debes diuidere **H**oc faciūt
illi q̄ timēt despici a cōfessore vel reputari min⁹ boni
pl⁹ timētēs hūanā verecūdiā q̄ diuinā offēā: ⁊ plus
amātes laudē extrisecā q̄ intrisecā partē mētis ⁊ cōsci
entie puritatē. **S**i nō oblit⁹ es qm̄ cōfiteris aliq̄ pctā
⁊ postea de sequenti vel alia recordaris si potes de
bes recurrere ad eundem cōfessorē vt cōfitearis: si
potes habere coptam aut alium: alioquin sufficit tibi
bona voluntas quod si nō ex obliuione s̄ ex malicia
ac verecūdia oblit⁹ es vel obliuisci voluisti confite
ri aliq̄ peccatū teneris recurrere ad primū cōfessorē
⁊ si vis recurrere ad aliū teneris p̄fiteri oia pctā p̄
us cōmissa ⁊ illud quod pri⁹ oblit⁹ fueras ⁊ oia que
postea p̄misisti a p̄ma p̄fessioe factā ⁊ teneris p̄fiteri de

mendatio aut simulatione quā cōmisisti qz dedisti intelligere confessorī tuo qz primo integre confessus fuisti.

Locus

Capitulum iiii.

Incūstātiās aggrauātes pctā que sūt loca in qbz qz graui⁹ est peccare in ecclesia aut i loco sacro q̄ in domo. **Et** graui⁹ ē cogitare aliqd̄ i honestū qn̄ dictis missā vel offiū vel qn̄ horas q̄ qn̄ scribis. **Et** graui⁹ ē respicere vel tāgere aīo ipudico corp⁹ hoīs sub pānis q̄ manū vel pedē: qz magis libidi nōsa delectatio est ibi. **Et** sic facias differentiam iter locū ⁊ locū

Tempus

Capitulū. v.

Tempus in quo peccas quia grauius est caueri a missa vel octari in die dominico vel in festo lenni q̄ in alio die simplici. **Et** grauius est quopcuqz peccatū in magna solemnitate q̄ in alio tempore: et graui⁹ ē nō vacare oratiōi vel esse dissolutū in lingua vel relaxatū i gula qn̄ homo dz cōicare i die q̄ hō cōicat qz in alio tempore

Corā quo:

Ca. vi.

Graui⁹ est dicere ⁊ facere aliqd̄ corā eo q̄ p̄t ex hoc sumere occasiōē peccandi q̄ illud dicere vel facere occulte. **Et** grauius est simulare se esse patientem in habendo iram in corde q̄ ostendere se ēē turbatum sicut est non dādo tñ alicui per hocurbationem vel mali exempli occasiōē vt dicit greg. **Et** iō non sufficit dicere sui iratus de verbo mihi dicto s; dz dicere ⁊ addere **Et** simulauī me esse patientē in s; bis ⁊ signis exterioribus vt reputarer hūilis vbi erā supbus: itaqz illa simulatione addi mēdatiū ad

gerat vbe
dantore in
ne cōfessionis
grauis ē el
matri p̄pue
reuerētiā
hōmīe aut
grauis p̄pue
cātū quod
larē duccer
impudice
rem. Sc̄b
nō licet cō
ciōle respic
intelligo
co de cōdi
plū iam
custodiū
in faciem
natione im
perone ⁊ s
verbo impu
⁊ de tactu
bita ex alloc
alicuius.

Graui⁹
tione p
quod peccat